

Nieuwsbrief februari 2019

Nieuws uit Nederland

Bij remigratie mag Nederland heffingskorting tijdsevenredig verminderen

De casus gaat om een vrouw met de Poolse nationaliteit, die in 2013 zes maanden in Nederland werkt en woont. In deze periode is zij in Nederland verplicht verzekerd en premieplichtig voor de volksverzekeringen. Ze keert in 2013 weer terug naar Polen, waar zij niet is verzekerd, omdat zij in Polen onvoldoende inkomen genereert. De inspecteur vermindert het premiedeel van de algemene heffingskorting tijdsevenredig naar verhouding tot de tijd waarin ze in 2013 premieplichtig in Nederland is geweest. De vrouw stelt dat zij recht heeft op de volledige heffingskorting en dat er sprake is van discriminatie naar woonplaats.

Het Europese Hof van Justitie oordeelt dat Nederland niet in strijd met het EU-recht handelt door het premiedeel van de algemene heffingskorting tijdsevenredig te verminderen. Het premiedeel van de heffingskorting waarop de vrouw recht heeft, is evenredig aan de periode waarin zij verzekerd is geweest in Nederland. Van de jaarlijkse heffingskorting wordt het gedeelte uitgesloten dat evenredig is aan elke periode waarin zij niet is verzekerd in Nederland, en in Polen woont zonder daar een beroepsactiviteit uit te oefenen. Het Hof overweegt hierbij dat het primaire EU-recht een werknemer niet kan waarborgen dat verplaatsing naar een andere lidstaat dan zijn lidstaat van herkomst op sociaal gebied neutraal is. Een dergelijke verplaatsing kan namelijk op dat gebied meer of minder voordelig zijn voor de betrokken persoon. Volgens het Hof waarborgt het EU-recht alleen maar dat voor werknemers die een activiteit uitoefenen op het grondgebied van een andere lidstaat dan hun lidstaat van herkomst, dezelfde voorwaarden gelden als voor de werknemers van die andere lidstaat.

Bron: Europees Hof van Justitie 23 januari 2019.

Dga's die in loondienst werken zijn als manager niet verzekeringplichtig

Een vraag die regelmatig terugkomt is of in een structuur van meerdere persoonlijke holdings die participeren in één werkmaatschappij, sprake is van premieplicht voor de Dga's. Het antwoord op deze vraag is de laatste jaren niet altijd hetzelfde geweest.

In deze casus zijn de aandelen van belanghebbende sinds haar oprichting in 2001 in bezit van een holding. Twee directeuren van de holding, die sinds 2001 via een personal holding aandeelhouder zijn in de holding, zijn in 2009 in dienst getreden bij hun personal holding. Belanghebbende heeft een managementovereenkomst gesloten met de holding op grond waarvan de holding tegen vergoeding zich belast met het management van belanghebbende. De holding en de personal holdings hebben op hun beurt ook een managementovereenkomst gesloten waardoor de personal holdings tegen vergoeding het bestuur van de holding mede voeren.

De inspecteur stelt dat tussen de twee directeuren en belanghebbende een arbeidsovereenkomst bestaat en dat zij verplicht verzekerd zijn voor de werknemersverzekeringen. Hij legt daarom naheffingsaanslagen voor de premies werknemersverzekeringen op.

Hof Den Haag oordeelt dat de twee directeuren geen werknemer zijn in de zin van de werknemersverzekeringen en derhalve niet verzekerd zijn voor deze wetten. Zij staan niet in een privaatrechtelijke of fictieve dienstbetrekking tot belanghebbende. De stelling dat belanghebbende, de holding en de personal holdings van de twee directeuren reële praktische betekenis missen, is niet met voldoende feiten onderbouwd. De premies werknemersverzekeringen zijn ten onrechte nageheven.

Een op het eerste gezicht verrassende uitspraak. Er lijkt immers voldaan aan de voorwaarden voor een civiele dienstbetrekking, namelijk (1) verrichten van persoonlijke arbeid, (2) een (formele) gezagsverhouding en (3) vergoeding/loon. Daarnaast wordt in de rechtspraak van de laatste jaren door een managementovereenkomst heen gekeken én normaliter geoordeeld dat een Dga fiscaal en civiel in dienst is van de vennootschap waar hij feitelijk zijn werkzaamheden verricht. De crux van deze uitspraak lijkt er in deze zaak in te liggen dat op de inspecteur de bewijslast rust, waar hij niet in is geslaagd. Hoe dan ook, voor de dagelijkse praktijk een uitspraak die weer tot de nodige discussie met de belastingdienst kan leiden.

Bron: Hof Amsterdam 15 januari 2019.

B.V. met enorme vastgoedportefeuille geen onderneming

Een B.V. houdt zich bezig met de verhuur van vastgoed. Zij verhuurt ongeveer 1.100 garageboxen en 57 bedrijfsruimten in 11 plaatsen in Oost-Nederland. De geschatte waarde van het vastgoed is € 10 mln. Alle aandelen van de B.V. zijn in handen van een echtpaar, die beiden op de loonlijst van de B.V. staan, net als hun twee dochters. Eén van de dochters werkt ook nog voor 20 uur per week bij een andere B.V., waar zij zich bezighoudt met het beheren van de vastgoedportefeuille van eerstgenoemde B.V. Eind 2016 schenkt de man aandelen in de B.V. aan zijn dochters. Hierbij claimen ze de bedrijfsopvolgingsfaciliteit, de inspecteur wijst dit af.

Rechtbank Gelderland is het met de inspecteur eens dat de faciliteit niet van toepassing is omdat de B.V. geen materiële onderneming drijft. De B.V. heeft volgens de Rechtbank niet aannemelijk gemaakt dat de door haar verrichte werkzaamheden naar hun aard en omvang onmiskenbaar zijn gericht op het behalen van een rendement dat het bij normaal vermogensbeheer opkomende rendement te boven gaat. De verhuur van 1.100 garageboxen genereert ontegenzeggelijk meer werk dan de verhuur van één of enkele garageboxen, maar volgens de Rechtbank is de aard van de werkzaamheden in het geval van de B.V. niet substantieel anders dan bij de verhuur van slechts enkele garageboxen. Het blijft gaan om het adverteren, het opmaken van huurovereenkomsten, het onderhouden van contacten met huurders, het innen van huren en het (doen) uitvoeren van onderhoud. Dit zijn activiteiten die tot een normaal vermogensbeheer behoren.

De enkele omvang van de vastgoedportefeuille kan volgens de Rechtbank niet tot de conclusie leiden dat sprake is van een materiële onderneming. De B.V. heeft volgens de Rechtbank ook onvoldoende aannemelijk gemaakt dat zij met haar activiteiten ten doel heeft een hoger rendement te behalen dan gebruikelijk was bij normaal vermogensbeheer en dat zij dat ook daadwerkelijk had gerealiseerd.

Bron: Rechtbank Gelderland 30 november 2018.

Geen vaste inrichting in België

In mijn praktijk komt regelmatig aan de orde in hoeverre sprake is van een zogeheten vaste inrichting. Dit kan van belang zijn als een ondernemer in het ene land woont en in het andere land werkt. De hoofdregel is dat de belastingheffing plaats vindt in het woonland, zelfs als de ondernemer alleen maar werkzaam is voor klanten in het andere land. Hierop geldt alleen een uitzondering indien in het andere land een vaste inrichting aanwezig is. Het begrip vaste inrichting is daarbij niet duidelijk gedefinieerd. In geval van een kantoorruimte is het duidelijk, maar in veel situaties is het minder duidelijk. In de loop der jaren is het begrip in de rechtspraak verder ingevuld. De volgende casus is daar een voorbeeld van.

Het gaat hierbij om een man die in Nederland woont. Zijn ondernemersactiviteiten bestaan uit het verkopen van bloemen en planten aan particulieren op diverse markten in België en via supermarkten in België. De Nederlandse belastingdienst is van mening dat geen sprake is van een vaste inrichting in België en legt navorderingsaanslagen inkomstenbelasting op. De ondernemer is het hier niet mee eens, onder meer omdat geen Btw in Nederland is verschuldigd. Hof Den Haag stelt vast dat de ondernemer in België niet over een vaste inrichting beschikt en dat de belastingheffing over de winst volledig aan Nederland toekomt.

Bron: Hof Den Haag 24 oktober 2018.

Een positief/negatieve hypotheekverklaring maakt een onzakelijke lening niet per se zakelijk

Een onderwerp dat de laatste tijd in de rechtspraak vaak aan de orde komt, is de fiscale beoordeling van een financiering tussen gelieerde partijen. Vaak draait het daarbij om de vraag of een lening gelet op de feiten en omstandigheden al dan niet als een onzakelijke lening moet worden aangemerkt. Immers, als sprake is van een onzakelijke lening, dan is een afwaardering niet aftrekbaar is van de winst.

Op 16 november 2018 heeft Rechtbank Gelderland uitspraak gedaan in een procedure waarin deze vraag aan de orde komt. De Rechtbank weegt hierbij enkele argumenten voor en tegen het aannemen van een onzakelijke lening en of bepaalde aangevoerde omstandigheden kunnen worden aangemerkt als bijzondere omstandigheden. Eén van die omstandigheden is het verstrekken van een positieve/negatieve hypotheekverklaring als zekerheid.

De Rechtbank besluit dat in casu sprake is van een onzakelijke lening. Uit deze uitspraak kan worden afgeleid dat het van belang is om goed te blijven monitoren of de bij een financiering bedongen zekerheid, gelet op de feiten en omstandigheden, van voldoende kwaliteit is. Hierbij zijn verschillende factoren van belang en niet in de minste plaats de bezittingen en verdien capaciteit van de schuldenaar maar ook aan andere verstrekte zekerheden. Is de kwaliteit van de door de schuldeiser bedongen zekerheid onvoldoende dan kan dit, zoals in dit geval, tot de conclusie leiden dat sprake is van een onzakelijke lening.

Bron: Rechtbank Gelderland 16 november 2018.

Hoge Raad bevestigt inwonerschap Nederland ondanks regelmatig verblijf in Verenigde Staten

Waar iemand fiscaal woont, is regelmatig onderwerp van discussie met de belastingdienst. Het komt voor dat iemand gevoelsmatig in het buitenland woont, maar dat de Nederlandse fiscus hier anders over denkt. Dit komt ook naar voren in een recent arrest van de Hoge Raad, waar eerder Hof Den Haag zich over heeft uitgelaten.

Het gaat in deze zaak om een man van Nederlandse nationaliteit, die tot 2002 én vanaf 2009 in Nederland ingeschreven heeft gestaan. In de tussenliggende periode staat hij ingeschreven in de Verenigde Staten, verblijft hij er regelmatig, heeft hij een geldig visum om daar te werken en beschikt hij er over een auto en bankrekeningen. Daarnaast houdt hij een appartement in Nederland aan, heeft hij ook in Nederland bankrekeningen, een auto en een rijbewijs en beschikt hij over een zorgverzekering in Nederland. Ook staat hij in de tussenliggende periode als bestuurder en aandeelhouder van diverse vennootschappen in Nederland ingeschreven en ontvangt hij loon van één B.V. De vraag is van welk land de man in de tussenliggende periode fiscaal inwoners is.

Hof Den Haag oordeelt in de eerste plaats dat belanghebbende voor de toepassing van de Nederlandse wet inwoner van Nederland is, omdat hij een duurzame band van persoonlijke aard heeft met Nederland. Vervolgens beoordeelt het Hof of belanghebbende ook voor de toepassing van het belastingverdrag Nederland-Verenigde Staten als inwoner van Nederland heeft te gelden. Anders dan belanghebbende stelt, is hij niet als inwoner daadwerkelijk in de Amerikaanse belastingheffing betrokken. Het Hof onderzoekt vervolgens aan welke criteria het Amerikaanse belastingrecht voor natuurlijke personen onbeperkte belastingplicht verbindt. Het Hof komt tot de conclusie dat belanghebbende onvoldoende feiten en omstandigheden heeft bewezen om te kunnen oordelen dat hij op grond van één van de bedoelde criteria in de Verenigde Staten aan belasting was onderworpen in de zin van het verdrag. Belanghebbende is daarom voor de toepassing van het verdrag uitsluitend als inwoner van Nederland aan te merken. De Hoge Raad bevestigt deze visie van het Gerechtshof.

Bron: Hoge Raad 21 december 2018.

Middeling in combinatie met de compensatieregeling

Een inwoner van Nederland werkt in België. Door de aftrek ter voorkoming van dubbele belasting voor het gehele bedrag van de in Nederland verschuldigde inkomstenbelasting, was de te betalen Nederlandse inkomstenbelasting over de jaren 2011 tot en met 2013 vastgesteld op nihil. Per saldo ontvangt da man over die jaren een teruggave door toepassing van de algemene compensatieregeling voor grensarbeiders. In 2016 dient de man een verzoek om een middelingsteruggaaf in. Bij de berekening hiervan heeft hij de voorkoming van dubbele belasting buiten beschouwing gelaten. De inspecteur wijst het verzoek echter af.

Rechtbank Zeeland-West-Brabant oordeelt dat de inspecteur terecht het verzoek om een middelingsteruggaaf afwijst en dat deze op nihil moet worden gesteld. Aan de man is in de onderhavige jaren voorkoming verleend en gezien in de nationaalrechtelijke context is het juist dat de berekening van de middelingsteruggaaf op nihil uitkomt. De compensatieregeling van het Belastingverdrag Nederland-België maakt dat niet anders. Uit de tekst van het Belastingverdrag en de toelichtingen hiervan is niet af te leiden dat de verdragspartijen de compensatieregeling ook hebben bedoeld voor een middelingsregeling.

Bron: Hof Den Haag 5 december 2017.

In België woonachtige Dga van Nederlandse B.V. is belastingplichtig in Nederland

Een inwoner van België houdt de aandelen in een Nederlandse B.V. Sinds eind 2007 is hij, via zijn B.V. werkzaam als manager voor een Belgische NV. Omdat de man salaris ontvangt van de B.V., reikt de inspecteur IB-aangiftebiljetten voor de jaren 2008 en 2009 uit. De man dient de aangiften echter niet in. De inspecteur legt vervolgens ambtshalve aanslagen op.

Rechtbank Zeeland-West-Brabant heeft eerder al geoordeeld dat de inspecteur belasting mag heffen over het inkomen dat de man geniet. De rechtbank overweegt daarbij dat hij directeur is van en salaris ontvangt van de B.V. Verder wijst de rechtbank er op dat, ook al wordt de dienstbetrekking deels buiten Nederland uitgevoerd, de dienstbetrekking voor de B.V. volgens de Nederlandse wet wordt geacht geheel in Nederland te zijn vervuld. Ook is volgens de rechtbank belastingheffing op grond van het Belastingverdrag Nederland - België toegestaan.

Hof 's-Hertogenbosch heeft begin 2018 geoordeeld dat de man niet aannemelijk maakt dat hij zijn werkzaamheden geheel of nagenoeg geheel buiten Nederland, in België, heeft verricht. Verder acht het Hof ook niet aannemelijk dat hij in Nederland uitsluitend bestuurderswerkzaamheden heeft verricht, waarvoor hij geen beloning genoot. De Hoge Raad is het met het Hof eens.

Bron: Hoge Raad 7 december 2018.

Aan CvZ betaalde Zvw-bijdrage is geen IB-voorheffing

Belanghebbende wenst het deel van de bijdrage dat overeenkomt met de premie voor de AWBZ als voorheffing te verrekenen met de op aanslag verschuldigde inkomstenbelasting. Er is een wettelijke bepaling die bepaalt dat de bij wijze van inhouding geheven premie voor de volksverzekeringen als voorheffing wordt aangemerkt, in het geval een belastingplichtige ook premieplichtig is voor de volksverzekeringen en de heffing van belasting en premies door middel van één aanslag geschiedt.

In deze casus is de belanghebbende niet verzekerd en derhalve niet premieplichtig voor de Nederlandse volksverzekeringen. Het enkele feit dat hij met de AWBZ-premie overeenkomende bijdrage is verschuldigd, maakt niet dat hij verzekerd en premieplichtig is voor de AWBZ of enige andere volksverzekering.

Eerder heeft Hof 's-Hertogenbosch aangegeven het niet met de belanghebbende eens te zijn, dat het met de AWBZ-premie overeenkomende gedeelte van de bijdrage moet worden aangemerkt als een premie voor de volksverzekeringen. Het Hof neemt hierbij in aanmerking dat de Zvw zelf spreekt over 'bijdrage' en niet over 'premie' voor de AWBZ. De Hoge Raad heeft nu het oordeel van het Hof bevestigd.

Bron: Hoge Raad 21 december 2018.

Nieuws uit België

Uitkering voor werkloze grensarbeiders ouder dan 65 jaar

Werkloze grensarbeiders die een groot deel van hun carrière in een buurland gewerkt hebben, vallen vanaf nu niet meer zonder inkomen als ze de leeftijd van 65 jaar hebben bereikt. Zij kunnen onder bepaalde voorwaarden een werkloosheidsvergoeding krijgen tot ze de buitenlandse pensioenleeftijd bereikt hebben.

Grensarbeiders die voornamelijk in het buitenland hebben gewerkt en op latere leeftijd in de werkloosheid belanden, dreigden tot voor kort zonder inkomen te vallen als ze 65 jaar worden. Een en ander is een gevolg van de verhoging van de pensioenleeftijd. Vooral voor grensarbeiders die in Nederland hebben gewerkt, is dat een probleem. De pensioenleeftijd in Nederland schuift immers sinds 2013 geleidelijk op naar 67 jaar in 2021. Dat betekent dat men zijn pensioen later int, terwijl in België de werkloosheidsvergoeding vanaf 65 jaar wegvalt.

Nu is er een definitieve oplossing om het pensioenvacuüm op te vangen, mits aan een aantal voorwaarden wordt voldaan. Zo moet de werknemer in een aangrenzend land van België hebben gewerkt, terwijl men zijn hoofdverblijfplaats in België heeft behouden en er in principe iedere dag naar is teruggekeerd. Bovendien moet de werknemer kunnen bewijzen dat hij minstens vijftien jaar als grensarbeider heeft gewerkt.

Bron: Het Laatste Nieuws 11 januari 2019.

***Bol.com-handelaren krijgen gematigde boete van
Belgische fiscus***

Nederlandse webwinkels die via Bol.com producten verkopen aan Belgen en door onwetendheid geen Belgische Btw hebben betaald, krijgen lagere boetes dan normaal. Het Belgische ministerie van Financiën, de FOD Financiën gaat ervan uit dat ze geen fraude wilden plegen, omdat ze hun Btw in Nederland betaalden.

Eerder is een bericht in de media verschenen over de jacht van de Belgische belastingdienst op Nederlandse Bol.com-handelaren die geen Belgische btw zouden afdragen over de verkopen aan inwoners van België. FOD Financiën heeft bevestigd dat veertig Nederlandse Bol.com-handelaren een naheffing van € 5 miljoen en een boete van € 1 miljoen hebben gekregen omdat ze in België geen Btw hebben betaald.

Bron: De tijd 17 december 2018.

Belgische zwart geld en trustconstructies nemen af

Volgens de centrale bank in België, de Nationale Bank, is het Belgische vermogen in belastingparadijzen de laatste vier jaar met € 18 miljard gedaald. De bank maakte in 2013 een analyse van Belgische vermogens in buitenlandse fiscale constructies en traceerde destijds een bedrag van € 47 miljard euro. Uit nieuw onderzoek blijkt dat daar nog € 29 miljard van overblijft. De terugval is het grootste in de Kaaimaneilanden (- € 26 miljard), Hong Kong (- € 4,5 miljard) en Jersey (- € 2 miljard). Omgekeerd is er een forse toename van Belgisch geld in de Verenigde Arabische Emiraten (+ € 6,3 miljard).

Volgens de Belgische wetgever bewijzen deze cijfers dat de zogeheten Kaaimantaks, de fiscale regularisatie en de versterkte internationale gegevensuitwisseling hun werk doen.

Bron: Het Laatste Nieuws 5 november 2018.

+ + + + + + + + + + + + + + + + +